

Університетська Думка

ОСВІТА
ДЛЯ СВІТА
І СВІТУ!

Виходить з 28 жовтня 1994 року

№ 8 (399), 30 травня 2013 р.

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВІТАЄ ВИПУСКНИКІВ ЮВІЛЕЙНИХ РОКІВ: 1973, 1978, 1983, 1988, 1993, 1998, 2003!

ШАНОВНІ ВИПУСКНИКИ!

Сьогодні Ваші життєві стежки злилися в одну-єдину, що повернулася назад у юність, привівши до храму науки, до рідного університету! Зустріч випускників – свято особливе, яке трепетним мерехтінням спогадів бентежить серце, чарує душу, навіваючи згадку про світлі студентські роки.

Забута мелодія юності... Для кожного вона звучить по-різному, для одного – вона весела та безтурботна, для іншого – зворушлива і ніжна. Але, переконаний, що для всіх – близька та неповторна, й неодмінно пов'язана з альма-матер.

Ми пишаємося усіма, хто вийшов зі стін та гамірних аудиторій університету, зберігши юначий запал у своїх серцях, хто невтомною працею та інтелектуальним потенціалом стверджує велич України, хто пише живі сторінки історії Тернопільського національного економічного університету.

Пам'ятайте, Ви завжди бажані гості в рідному університеті, що чекає своїх випускників, незалежно від року випуску, рангів та посад, запрошує розповісти про себе, дізнатися про долю своїх одногрупників та однокурсників, поринути в теплу, незабутню атмосферу студентського життя.

Дорогі випускники! Любіть і радуйте новими успіхами та досягненнями свою країну, своє місто, своїх рідних та друзів, свою альма-матер!

Нехай завжди для Вас небо буде високим і чистим, життява дорога – широкою та світлою, а творче натхнення й удача супроводжують усюди, додаючи нових сил та насаги.

З повагою
ректор Тернопільського національного
економічного університету, д.е.н., професор А. І. Крисоватий

ТРАДИЦІЇ ЦЕНТРУ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ТА ЗВ'ЯЗКІВ З ВИПУСКНИКАМИ ТНЕУ

Підготовка висококваліфікованих фахівців – головне завдання кожного вищого навчального закладу. Проте, для Тернопільського національного економічного університету воно значно глибше та ширше: під час навчання – передача професіоналізму та компетентності науково-викладацького колективу університету молодому поколінню, формування успішної, всебічно розвинутої та соціально затребуваної особистості, здійснення підтримки, обміну досвідом упродовж професійного шляху кожного випускника. З метою реалізації даного завдання в нашому університеті в 1995 р. створено Центр працевлаштування та зв'язків з випускниками ТНЕУ задля сприяння студентам та випускникам у працевлаштуванні та підтримки партнерських відносин з роботодавцями. Починаючи з 1996 року, було проведено 88 зустрічей з випускниками університету минулих років, на які запрошувалися випускники денної форми навчання, які закінчили університет тому 10, 15, 20, 25, 30, 35 чи 40 років; і на зустрічах з рідною Alma Mater побували понад 13 тисяч випускників ювілейних років.

Тернопільський національний економічний університет – за роки своєї діяльності – здійснив підготовку більше ніж 172 тисячі фахівців, з них 31500 магістрів і спеціалістів денної форми навчання; понад 500 випускників університету – відомі державні діячі і спеціалісти, які займають високі посади в Адміністрації Президента України, Верховній Раді України, Кабінеті Міністрів України, районних, міських, обласних підтримки, обміну досвідом упродовж професійного шляху кожного випускника. З метою реалізації даного завдання в нашому університеті в 1995 р. створено Центр працевлаштування та зв'язків з випускниками ТНЕУ задля сприяння студентам та випускникам у працевлаштуванні та підтримки партнерських відносин з роботодавцями. Починаючи з 1996 року, було проведено 88 зустрічей з випускниками університету минулих років, на які запрошувалися випускники денної форми навчання, які закінчили університет тому 10, 15, 20, 25, 30, 35 чи 40 років; і на зустрічах з рідною Alma Mater побували понад 13 тисяч випускників ювілейних років.

Тернопільський національний економічний університет – за роки своєї діяльності – здійснив підготовку більше ніж 172 тисячі фахівців, з них 31500 магістрів і спеціалістів денної форми навчання; понад 500 випускників університету – відомі державні діячі і спеціалісти, які займають високі посади в Адміністрації Президента України, Верховній Раді України, Кабінеті Міністрів України, районних, міських, обласних підтримки, обміну досвідом упродовж професійного шляху кожного випускника. З метою реалізації даного завдання в нашому університеті в 1995 р. створено Центр працевлаштування та зв'язків з випускниками ТНЕУ задля сприяння студентам та випускникам у працевлаштуванні та підтримки партнерських відносин з роботодавцями. Починаючи з 1996 року, було проведено 88 зустрічей з випускниками університету минулих років, на які запрошувалися випускники денної форми навчання, які закінчили університет тому 10, 15, 20, 25, 30, 35 чи 40 років; і на зустрічах з рідною Alma Mater побували понад 13 тисяч випускників ювілейних років.

Упродовж багатьох років працівники Центру, спільно з випускаючою кафедрою податків та фіскальної політики ТНЕУ, співпрацюють з Державною митною службою України; зокрема, щорічно проводиться відбір кращих випускників за напрямом підготовки (фаховим спрямуванням) «Фінанси в системі митних органів».

Шановні випускники, пам'ятайте, що Ви є гордістю Тернопільського національного економічного університету і знайте, що для Вас завжди відчинені двері рідної Alma Mater. Бажаємо Вам добра та нових сходжень на професійному і життєвому шляху!

Директор Центру
працевлаштування та зв'язків з випускниками ТНЕУ,
завідувач кафедри менеджменту, д.е.н., професор В. Я. Брич

Людмила Безгубенко: «НАЗАВЖДИ СПІЛЬНОЮ ДЛЯ НАС БУЛА, Є І, ВІРЮ, БУДЕ – ДОПОКИ НАШОГО ВІКУ – БЕЗМЕЖНА ЛЮБОВ ДО РІДНОЇ ALMA MATER!»

Чотири роки у сорокасемирічній історії рідного вузу і чотири роки - 1969-1973 рр. у біографіях моїх однокурсників, студентів четвертого набору, четвертого випуску збігаються в історичній ретроспективі. І не лише збігаються, але й переплітаються у фактах, датах і подіях, учасниками яких ми були, виграють різнокольоровими барвами як у яскравому візерунку історії становлення вищого навчального закладу, так і у калейдоскопі нашого студентського життя, сторінок наших долі.

Цього року ми, випускники 1973 року, – ювіляри! Аж дух перехоплює від величчю ювілею – 40 років з часу завершення навчання в Тернопільському фінансово-економічному інституті, урочин з нагоди вручення нам дипломів про вищу освіту, святкування випускного балу!...

Вибір нами навчального закладу та майбутньої спеціальності здійснювався за різних обставин. Строкатого за всіма характеристиками (географічною ознакою, віком, базовою освітою, наявністю виробничого стажу) склалася структура контингенту студентів набору 1969 року. Однак, це не створило перешкод у формуванні та функціонуванні наших студентських колективів.

Першими кроками нашого знайомства і згуртування стали вступні випробування. А далі конкурсний відбір та виконання будівельно-ремонтних робіт з перебудови нинішнього навчального корпусу № 2 тими щасливчиками з числа абітурієнтів, котрі отримали прохідний бал, прибирання шойно збудованого гуртожитку №1. І ось нарешті – ми щасливі і горді учасники посвячення в студенти Тернопільського факультету Київського інституту народного господарства! А якою величною подією стало для нас створення на базі факультету в січні 1971 р. самостійного вузу – Тернопільського фінансово-економічного інституту!

Визначальний вплив на формування

нашого світогляду, професійних знань, відповідальності в усьому, в першу чергу у ставленні до вивчення дисциплін, мав навчальний процес. Викладацький колектив, сформований з випускників та викладачів різних вузів тодішнього СРСР, демонстрував особливості змісту і методик викладання. Яскравими сторінками в ньому стали лекції Л. О. Каніщенко, М. М. Квагири, Я. М. Кізими, В. М. Патерикіна, В. О. Гнатіва, В. Л. Андрущенко, О. Г. Пекуня. Незабутньою залишається наша підготовка до семінарських занять, яка часто вимагала обов'язкового конспектування першоджерел. Часом здавалося, що безкінечному конспектуванню не буде кінця-краю, та найбільшою проблемою для нас було знаходження вільного місця в читальному залі. А чи можна забути високу вимогливість викладачів на заліках, семестрових та держав-

них іспитах?! Не мали вирішального впливу на екзаменаційну оцінку ні відвідування лекцій, ні одержані оцінки на семінарських та практичних заняттях.

Незважаючи на молодий на той час вік навчального закладу, до усіх складових його життєдіяльності було надзвичайно серйозне ставлення. Це, зокрема, стосувалося організації науково-дослідної роботи студентів: функціонування студентського наукового товариства, проведення звітних наукових конференцій студентів, підготовки наукових робіт студентів на конкурс, унікальної практики роботи студентського наукового гуртка з фінансів, науково-дослідної лабораторії при кафедрі фінансових дисциплін, вимог до написання курсових та дипломних робіт.

Пригадую, як на другому курсі під час зимових канікул п'ятеро студентів з мого потоку під керівництвом викладачів щоденно працювали в Тернопільському обласному архіві для підготовки на основі архівних справ наукових робіт з історії, які було представлено на конкурс наукових студентських робіт.

З перших днів навчання кожен із нас знайшов собі справу до душі, з урахуванням особистих талантів та уподобань. За відсутності власної вузівської спортивної бази активно працювали спортивні секції, значними були спортивні досягнення легкоатлетів, велосипедистів, хокейної та волейбольної команд нашого вузу.

Лідруючі позиції серед вузів міста мали наші колективи художньої самодіяльності, зокрема, хор, самодіяльний колектив народного танцю, вокальний ансамбль дівчат, вокально-інструментальні гурти, духовий оркестр, колектив джаз-бенд. Особливою нашою гордістю стали вокально-інструментальні гурти фінансово-економічного факультету та нашого курсу в складі Юри Степанчука, Саші Грицюка, Володі Фокіна та Мар'яна Крушельницького. Май-

стерне виконання нашими колегами естрадних пісень, популярних мелодій вражало не лише слухачів за межами інституту, але було живим музичним супроводом організовуваних нами вечорів відпочинку.

Варто зазначити, що панівним у вузі був дух змагальності між академічними групами та факультетами. Критеріями оцінювання були, в першу чергу, результати успішності як поточної, так і екзаменаційної, відвідування занять, а також показники культурно-масової роботи, зокрема, проведення вечорів відпочинку, екскурсій, культпоходів, поїздок, спортивно-масової роботи (змагання з легкої атлетики, лижних пробігів, волейболу та баскетболу).

Тому, практично щотижня, ми мали можливість приймати участь у культурних заходах різного рівня і масштабу: міжвузівських вечорах дружби, інститутських, факультетських вечорах відпочинку та таких, що організовувалися окремими академічними групами. Особливо захоплюючими за формою та змістовим наповненням були вечори відпочинку «Засідання Клубу 13 стилів».

Поза увагою студентів не залишалося жоден культурний захід у місті Тернополі. Ми знали не з чужих вуст, які фільми демонструються у десяти кінотеатрах міста, які театральні вистави йдуть в театрі, які концерти очікуються в обласній філармонії, оскільки намагалися бути на них в числі перших глядачів та слухачів.

А який вплив на організацію наших поїздок мав непосидючий характер нашого однокурсника – інструктора з туризму Саші Попенка!! Дякуючи йому, незалежно від пори року, ми відкривали для себе Карпати, підкоряли вершини гір: Говерла, Синеvir, Довбушанка, Сняк, Хом'як... Ніколи не забудуться цікаві поїздки у Берестечко та Брест.

Яскравими сторінками залишається участь у будівельних загонах, сільськогосподарських роботах на колгоспних полях, суботниках. Поїздка моєї групи Ф-14 (майже у повному складі) на роботу у винадгосп «Золота балка», що у 9 км. від міста Севастополя, на два місяці літніх канікул після першого курсу буде в нашій пам'яті назавжди.

Студентські роки залишилися для нас серйозною школою лідерства, паростками демократії. Актив більшості молодіжних організацій формувался шляхом висунення студентами претендентів до його складу та методом прямого голосування за них. Обрані були підзвітними за виконану роботу як студентській громаді, так і адміністрації вузу, відповідальними за все і за всіх: за групу, потік, факультет, інститут в цілому, за кожного студента зокрема.

По-різному склалися наші долі після закінчення ТФЕІ, суттєвими є відмінності у наших послужних списках, рангах, ступенях та званнях. Однак, назавжди спільною для нас була, є і, вірю, буде – допоки нашого віку – безмежна любов до рідної Alma Mater! Глибока повага, вдячність і низький уклін усім, хто долучився до формування не лише наших професійних знань та вмінь, але й морально-етичних цінностей!

Випускниця 1973 р.

**Людмила Бурухіна – нині к.е.н.,
доцент кафедри фінансів суб'єктів
господарювання і страхування
Тернопільського національного
економічного університету
Л. М. Беззубенко**

Іван Мацевко: «Я ВДЯЧНИЙ ДОЛІ ЗА СПРАВЖНІХ НАСТАВНИКІВ, ВМІЛИХ ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ІЗ ЗВИЧАЙНОГО СІЛЬСЬКОГО ХЛОПЧИНИ СФОРМУВАЛИ ЕКОНОМІЧНО ГРАМОТНОГО СПЕЦІАЛІСТА»

Де б ми не були, скільки би весені забрала із собою у вічність швидкоплинна течія часу, які б люди, події, країни не промайнули перед очима, – пам'ять серця знову і знову повертатиме нас туди, де пройшли найкращі роки нашого життя, де бурхливо юність, коли здається весь світ біля твоєї ніг і ти все зможеш, зумієш, встигнеш.

Для мене таким місцем, рущийним важелем, великим стартом завжди була і залишається моя Alma Mater – Тернопільський фінансово-економічний інститут. Ті життєві дороговкази, які отримав я за роки навчання, ті знання і вміння стали для мене тією осно-

університету, моє серце на мить завмирає, а невидима машина часу немовби переносить мене у студентські роки. Переді мною знову постають однокурсники, друзі, викладачі, бійці студентських будівельних загонів, які були поруч на спорудженні об'єктів народного господарства, а особливо студенти групи БС-43, з якими я чотири роки здобував освіту в рідному інституті. Бачу і сьогоднішніх студентів, вони, як і ми, тодішні: веселі, безтурботні та юні. Між нами лише одна відмінність – у них все ще попереду: нові відкриття, нові здобутки, нові звершення. У нас же все здобуте закріплено життєвою і професійною дорогою.

На світліні випускники 1978 року групи БС-43 (зліва направо): Іван Мацевко, Галина Крулицька, Галина Струнь, Галина Січкач, Михайло Рібий, Любов Герасимчук, Тамара Марчук, Ольга Гошій

вою, тим стержнем, з яких почалася моя професійна стежина.

Я вдячний долі за тих справжніх наставників, вмілих викладачів, що із звичайного сільського хлопчини сформували економічно грамотного спеціаліста. Добре пам'ятаю лекції, семінарські та практичні заняття, на яких можна було почерпнути дуже багато із, здавалось би, неосяжного світу, закріпити це на все життя та користуватись тими надбаннями в своїй повсякденній роботі.

Сьогодні, як і 35 літ назад, переступаючи поріг тепер уже Тернопільського національного економічного

З почуттям великої вдячності від себе особисто та студентів групи БС-43 випуску 1978 року хотів би щиро привітати професорсько-викладацький колектив Університету, Центр працевлаштування та зв'язків з випускниками, студентів та всіх учасників ювілейної зустрічі. Бажаю усім міцного здоров'я, нев'янучої молодості, сили і наснаги в праці та вагомих творчих і професійних здобутків.

**З повагою, випускник 1978 року
групи БС-43, начальник
Копичинецького відділення
НАСК «Оранта» Іван Мацевко**

Ірина Спільник (Пиж): «ДАВАЙТЕ ЗУСТРІНЕМОСЯ ЗНОВУ І ВКЛОНИМОСЯ ПОРОГУ РІДНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ, ЯКИЙ ДАВ НАМ ПУТІВКУ У ЖИТТЯ!»

Першим справжнім випробуванням для нас стали вступні іспити. Учорашині школярі, ми постали перед незнайомими нам суворими але справедливими «вчителями», щоб довести відповідність реальних знань балам в атестаті зрілості і вибороти право на навчання у цьому престижному вже на той час вищому навчальному закладі. Особливого тремтіння в колінах додавав тодішній відповідальний секретар приймальної комісії (нині, на жаль, покійний) доцент В.В.Терлецький, який з'являвся завжди і всюди несподівано. Скільки тоді було пережито хвилювань, скільки тривоги!

Безмежно щасливі новобранці обліково-економічного факультету потрапили у «палкі батьківські обійми» нашого декана доцента В.В.Туріва, (вічна і світла йому пам'ять). Він не тільки став нашим головним лектором, але й невиспущим всевидячим оком. Оточив нас справжньою турботою, прийняв на себе відповідальність за наше виховання і фактове формування, був тонким психологом

і мудрим наставником. На посадах заступників декана нас опікали доцент Б.М. Корецький та професор Р.В.Федорович.

На потоці навчалось 6 груп - 4 групи спеціалізації «Облік у промисловості» та 2 групи спеціалізації «Облік у будівництві». Однією з перших була вступна лекція з фізичної культури просто неба Ю.С.Мазуренка. Якою енергійною, небайдуючою, закоханою у свою справу є ця людина!

Найскладнішим для всіх виявився перший семестр. Ми звикали до нової для нас у порівнянні зі школою системи навчання: пари замість уроків, тривалі лекції, семінарські та практичні заняття, постійне конспектування класиків марксизму - лєнінізму, штудіювання лекцій та першоджерел; опановували непросту інститутську інфраструктуру (кафедри, факультети, ректорат) та субординацію (викладач, аспірант, лектор, доцент, професор, декан, проректор, ректор), привичаювались до вимог вищої школи, приглядалися «хто є хто», а дехто безмірно сумував за рідною домівкою.

Дещо зверхньо стосовно нас почували себе випускники підготовчого відділення, оскільки краще розуміли деякі питання, багато спілкувались зі своїми товаришами з інших груп та факультетів. І ось перша сесія, яка стала справжньою посвятою у студенти, своєрідним «бойовим хрещенням».

А далі тривало напружене навчання, були атестації, колоквиуми, заліки, іспити. Для багатьох з нас успішне навчання було дуже важливим, адже означало стипендію, місце в гуртожитку, одержання високого рейтингу для розподілу на роботу, для інших - стало справою честі, але найважливішим для всіх було навчання задля отримання знань. І сьогодні, оглядаючись на події понад тридцятирічної давності, з усвідомленням важливості навчання інколи подумки дорікаєш собі за те, що дещо замолоду недооцінив, недотягнув, недовчив.

А повчитися було у кого! З глибокою вдячністю за отриманий потенціал теоретичних знань та практичних навиків згадуємо наших вельмишановних викладачів і наставників.

Слова особливої подяки - професорсько-викладацькому колективу кафедр, які формували наше фахове спрямування: С.І. Шкарабану, М.С. Кузіву, М.С. Пушкарю, Н.М. Підлужній, З.В. Гуцайлюку, В.С. Рудницькому, Г.П. Журавлю, Я.В. Меху, Л.О. Желюку та іншим, котрі дали нам путівку в життя.

Ось і промайнуло ще п'ять років...Вкотре в травні-червні рідна Alma Mater гостинно відчиняє двері для зустрічі своїх випускників ювілейних років. Цього року з нетерпінням чекаємо на зустріч і ми, випускники 1983 року, адже минає 30 років з того дня, як ми, отримавши дипломи про закінчення Тернопільського фінансово-економічного інституту (сьогодні Тернопільського національного економічного університету), назавжди розійшлися-роз'їхалися своїми життєвими дорогами.

Того дня ми були охоплені радістю перемоги, сповнені великими надіями і грандіозними планами, нас вабило у справді доросле, самостійне життя, оповите райдужними перспективами. І тільки десь у глибині душі щеміло за неповторними студентськими роками, за пережитими радісними, веселими, сумними та хвилюючими подіями, за друзями, з якими доводилося прощатися. У це настільки не хотілося вірити, так тяжко було усвідомлювати, що уявлялося як знову у вересні ми зустрінемося усім потоком в одній з лекційних аудиторій, засмаглі, сповнені вражень після чергових літніх канікул. На жаль, це був лише самообман. Здається, ми навіть не попрощалися як годиться.

Назавжди з нами залишилися спогади про наше студентське життя, як про найяскравіший період нашої юності.

Низький уклін Вам, дорогі наші вчителі та наставники, за отримані нами знання та життєву мудрість, за Вашу нелегку щоденну працю, справжню ціню якої можна оцінити лише тепер. Хай буде пухом земля для тих, кого уже немає серед живих.

Пам'ятаю і профспілкові заходи та культурне бурхливе життя. Ми проводили політінформації, екскурсії, студентські вогники, дискотеки, вечори та диспути, брали участь у суботниках, будзогонах, трудових десантах на сільськогосподарські роботи та спорудження гуртожитків, ДНД мали іншу "романтику", дух якої назавжди з нами. І хоча сьогодні ці заходи можна вважати "совковими" чи "застійними", тому що вони значною мірою були заідеологізованими, їх справжній зміст для сьогоднішніх студентів є недосяжним, але для нас ці спогади дорогі як пам'ять про невід'ємну частину нашого буття, яка нами сприймалася щиро. Ми маємо що згадати з нашого студентського життя.

Минули роки і ми змінилися, стали достатньо зрілими. У багатьох - давно дорослі діти, підрастають онуки. Це означає, що життя невпинно триває, воно продовжується у наших дітях та учнях. Їм є де навчатися, якщо вони підуть нашими стежками і теж, до речі, не помиляться.

За роки, що минули, наш університет зріс кількісно і якісно. З його стін вийшло багато нових випускників, чимало їх працює у стінах рідного закладу, стали кандидатами і докторами наук. Відрадно, що новообраним ректором Університету став його випускник - доктор економічних наук, професор Андрій Ігорович Крисоватий, з яким наш колектив пов'язує великі надії.

Дорогі одногрупники та однокурсники! Незабаром ми зустрінемося у стінах рідної Alma Mater, яка чекає на нас як отчий дім, пишається нашими досягненнями, співчуває і підтримує нас у невдачах і сподівається, що кожен із нас знайшов гідне місце у цьому нелегкому житті, завдяки тому, що ми отримали тут таку незамінну та престижну професію. Вклонімося ж порогу рідного закладу.

Хочу висловити також щиро подяку ректорату, адміністрації та співробітникам Центру працевлаштування та зв'язку з випускниками за люб'язно надану можливість такої очікуваної зустрічі та допомогу в її організації.

*Від імені студентів групи ОП-42
випуску 1983 року Ірини Спільник (Пиж),
нині доцент кафедри економічного аналізу
і статистики ТНЕУ*

КРАПЛИНИ СТУДЕНТСЬКОГО ЩАСТЯ...

**Любові, здоров'я і доброї долі!
Щоб завжди вдавалися справи чудові!
Щоб ріки достатку текли - не міліли!
Натхнення і настрою, щастя та сили!**

Мене звати Тиркало Оксана Євстахівна. Усім привіт з Львівщини.

Найперше привітання для тих, кому дорогі зустрічі.

Я щаслива поспілкуватися з нашим випуском, колективом наставників, друзями і колегами. На даний час спілкуюся листовно. Моя адреса в альбомі. Краплини студентського щастя залишилися в минулому, сьогодні ж залишилась мудра, тверда, невідборна сива сивина.

Із закінченням Alma Mater ми пішли у світ з браком життєвого досвіду, а ще з бажанням створити сім'ю. Прощальні проводи на поїзди не випадково відвернув Господь - всі залишилися за своїми адресами та згадкою про прожиті роки.

Бажаю всім, у тому числі і організаторам зустрічі природного здоров'я, невичерпної краси, прекрасного, правдивого, справжнього довголіття і не позичених сил, життєвої згоди, не ворогування; пам'ятати науку управління: керувати не конфліктуючи - за мовою кожного.

Оксана Тиркало, випускниця 1983 року

Марія Мельник (Савула): «ВІРЮ, ЩО ДОРОГА ДО ТНЕУ ЗАВЖДИ БУДЕ ШИРОКОЮ ТА РІВНОЮ І ДЛЯ СТУДЕНТІВ, І ДЛЯ ВИПУСКНИКІВ»

Минуло 25 років, відколи група, у якій я навчалася - ДС-42 фінансово-економічного факультету тоді ще Тернопільського фінансово-економічного інституту - закінчила навчання, випускники отримали дипломи і відправилися «у широке плавання». Здавалось би, 25 років - це ж чверть століття, ніби то так багато, але в щоденних життєвих клопотах та турботах час летить так швидко, що іноді здається, тільки вчора ми сиділи за університетськими партами - настільки живі та яскраві у мене спогади про «Alma mater». Ці спогади можуть бути безкінчними, часто в пам'яті спливає багато подробиць з університетського життя, які завжди згадуються з усмішкою, теплом та приємною ностальгією.

Напевне, для кожного студентські роки - це прекрасні часи, коли зустрічаєш багато чудових і цікавих людей, з якими разом «гризеш граніт науки» і які потім стають справжніми друзями та порадиниками. Так само було і у мене.

Тернопільський фінансово-економічний інститут, а тепер уже - Тернопільський національний економічний університет дав мені не лише гарні знання, підготував до роботи і подальшого розвитку в професійній діяльності, а й збагатив неоціненним життєвим досвідом. Я дуже вдячна усім одногрупникам за щастя навчатися разом із ними, а викладачам - за знання, які вони мені дали для подальшого життєвого та професійного становлення та за їхнє безмежне терпіння. Кожен із викладачів умів зацікавити своїм предметом і вкладав душу у нас - студентів. Нічого дивного, адже колектив економічного університету - це досвідчені й креативні фахівці з великим досвідом роботи.

Не можливо не згадати й про третього ректора університету - Олександра Андрійовича Устенка, який очолив заклад у квітні 1984-го і пропрацював на благо вузу 18 років - аж до 2002. Він неабияк розвивав інфраструктуру університету, запрошував з інших вузів та формуввав якісний професорсько-викладацький колектив, забезпечив четвертий рівень акредитації вищого навчального закладу, відповідно - атестацію нових спеціальностей, створення нових кафедр, інститутів, збільшення фінансування потоків, зростання студентського активу. Все це опісля продовжив і примножив наступний ректор - доктор економічних наук, професор Сергій Ілліч Юрій - світла йому пам'ять.

На завершення хочеться від імені всіх випускників 1988 року ще раз висловити слова вдячності всім і кожному окремо за їх високий рівень професіоналізму, за новаторський підхід, за приклад оптимізму і порядності, доброти і поваги до студентів та розуміння і працелюбності. Сподіваюся, що дорога до ТНЕУ завжди буде широкою та рівною для студентів і випускників.

*Марія Мельник (Савула),
заступник голови ДПС у Тернопільській області, радник податкової служби Ірану*

Фото з сімейного архіву Ірини та Миколи Гавриш (випуск 1988 року)

10 років тому

Надія Москалюк: «БАЖАЮ ЮРИДИЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТУ СЛАВИТИСЯ СВОЇМИ ВИПУСКНИКАМИ І ЗАЛИШАТИСЬ НАЙКРАЩИМ ФАКУЛЬТЕТОМ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ!»

Ще ніби вчора я стояла перед вибором, яку спеціальність обрати, де здобути освіту, а вже сьогодні маю честь зустріти в рідній ALMA MATER своїх друзів та колег з нагоди 10 річниці закінчення Юридичного факультету ТНЕУ.

Важко усвідомлювати, що роки біжать так швидко...

Часто згадуються студентські будні, і спогади ці викликають лише щирі усмішки. Так, пам'ятаю наші заняття у тісних аудиторіях перепланованого дитячого садочка. Бажаючих навчатись на юридичному факультеті було стільки, що на лекціях доводилось сидіти на підвіконні. Та нам це аж ніяк не заважало.

Викладачі факультету передавали нам свої знання та вміння настільки професійно і якісно, що жоден студент не задумувався щодо правильності свого вибору. Вже на заняттях ми проводили імпровізовані судові засідання, слідчі дії, виносили рішення та вирокі. І, як не дивно, багато хто із нас у реальному житті обрав ту роль, яку виконував імпровізовано.

Серед когорти випускників юридичного факультету є адвокати, судді, прокурори, юрисконсульти, нотаріуси і т.д.

Надзвичайно приємно, що нам вдалось довести якість своїх знань і отримати ті посади, які традиційно займали лише випускники класичних університетів Києва, Харкова чи Львова.

Юридичний факультет сьогодні – це велика дружня сім'я студентів та викладачів, в якій живу і я. Пошана і довіра, які панують у ній скерували мій професійний вибір. Наукова і викладацька робота протягом 10 років дозволяє думати, що я стала частиною цієї сім'ї і зможу долучитись до її зростання і розвитку.

Від імені усіх випускників бажаю юридичному факультету міцніти і розвиватись в усіх можливих напрямках, обростати професорами і нарошувати наукові школи, славитись своїми випускниками і залишатись найкращим факультетом Тернопільського національного економічного університету.

*Надія Москалюк,
випускниця юридичного факультету
ТНЕУ 2003 року,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри
фінансово-економічної безпеки ТНЕУ*

Мирослава Гупаловська: «СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ Є НАЙБЕЗТУРБОТНІШИМ, НАЙЩАСЛИВІШИМ ПЕРІОДОМ У ЖИТТІ ЛЮДИНИ»

Про життя кажуть – «шлях, життєва дорога»... Так, кожен з нас розпочинав свою дорогу у різних куточках України та світу, і всі ці життєві дороги перетнулися на певний час в одній точці, щоб згодом знову розійтись, розбігтись у різних напрямках. Але пам'ять серця – дивовижна річ, і вона повертає нас знову й знову сюди, в стіни рідного ТАНУ.

Неначе кілька днів тому, ми, студенти групи Ф-51 інституту фінансів

Тернопільської академії народного господарства, святкуючи останню пару, мили дошку шампанським, а на порозі вже 10-ти річний ювілей.

Тут все пов'язане з нашою юністю. Наш внутрішній світ був сповнений ілюзіями та нереалізованими мріями, не існувало не вирішуваних проблем і ми, можливо, ще не зовсім усвідомлювали, чим для нас є Alma Mater.

Навчаючись у Тернопільській академії

народного господарства, ми перебували в особливій атмосфері, що створювалась найдостойнішими людьми.

Тут завжди панує мудрість і знання. Науки, що тут вивчаються, дають розуміння життя та його справжньої цінності, навчають розрізняти істинне від хибного, основне від другорядного. Спілкування з непересічними людьми – як з викладачами, так і однокурсниками – та безліч подій, що припали на долю кожного, гартували наш характер та послужили справжньою школою життя. Тернопільська академія народного господарства наділила нас фахом, заклала фундамент знань і професіоналізму, надала можливість усвідомити свою мету та реалізувати власний потенціал.

І хоча усі ми «розкидані» по різних областях країни, працюємо в різноманітних секторах національної економіки, маємо власні проблеми, турботи і мрії, однак з нетерпінням чекаємо зустрічі один з одним, щоб впізнати своїх друзів і одногрупників, розпитати про справи, відсвяткувати зустріч і зайвий раз упевнитись, що студентське життя є найбезтурботнішим, найщасливішим періодом у житті людини, а дружба, яка зародилася на студентській лаві – справжня та щира, яку ні на що не проміняєш.

*Мирослава Гупаловська,
випускниця 2003 р., групи Ф-51,
викладач кафедри фінансів ТНЕУ*

Андрій Сава: «СТУДЕНТСЬКА МИТЬ ... ТАКА КОРОТКА, ТАКА ЩАСЛИВА І ВАГОМА»

1 вересня 1998 року більшість із нас доля об'єднала у велику та дружню студентську родину Інституту аграрного бізнесу Тернопільської академії народного господарства. Це був незвіданий і загадковий світ, який притягував своєю самостійністю, щасливими очікуваннями, свободою і відсутністю батьківської опіки. Усі ми нарешті вигукнули: «Ми дорослі і можемо усе...!». Поряд із цим, ми з повна відчуження відповіли за власні студентські обов'язки, командні дії групи, оцінки, знання, побут і поведінку у суспільстві.

Наше знайомство розпочалося в аудиторії 1210, де зібралось понад 280 першокурсників, яких розподілили на 8 академічних груп. Це було незабутньо – вручення студентських квитків, знайомство із старостою та новими друзями. Нас охопив вирій лекційних і практичних занять, спілкування з викладачами, перебіжки з аудиторій в аудиторію

між корпусами, швидкі перекуси в їдальнях, регулярне відвідування бібліотеки, написання рефератів, контрольних, підготовка самостійних робіт удома. І так з понеділка по п'ятницю – потім поїздки автобусом чи електричкою додому – і знову теж саме. Одним словом – жили від сесії до сесії.

Але такого режиму життя ми не злякалися, бо до певної міри ми унікальне покоління, на якому проводили освітні реформи: у 1991 році після закінчення 3 класу ми «перескочили» одразу в п'ятий і замість 10 закінчували 11 класів; під час вступної кампанії 1998 року відмінили пільги за наявності золотої медалі; ми були першим другим курсом, коли ввели рейтингово-модульну систему навчання та оцінювання знань; ми стали першими, хто здобув можливість спочатку стати бакалавром, а потім магістром.

Ми були на шляху становлення власної

особистості, ми стали дисциплінованими та відповідальними. Вагомий вплив на цей процес мали, звичайно, і викладачі, про яких згадали ми просто не змогли. За п'ять років навчання їх було не мало. За характером, відношенням до роботи, ставленням до студентів вони були різними. Когось ми любили, когось не дуже, але усім ми надзвичайно вдячні за всі отримані уроки, в тому числі, життєві. Серед них варто згадати деканів: Олійника В.М. та Гладича Б.Б.; їх заступників: турботливих наставників Костецького І.І. та Палюха М.С., принципів адміністраторів Саєнка М.Г., Дудар Л.І. та Хомина П.Я., студентських друзів Багдея Р.Р. та Горлачука М.А., спортивного ентузіаста Поповича І.М.

Поряд з прямими студентськими обов'язками ми приймали активну участь у спортивному, культурному і громадському житті рідного Інституту: це спортивні спартакиади, Студентська ліра, КВН, туристичні походи в гори... Свого часу ми вигравали чемпіонат ТАН-Ту з баскетболу, займали призові місця з футболу, настільного тенісу; були серед кращих команд в творчих змаганнях, ставали чемпіонами КВН. Я був і серед тих студентів, які у 2002 році організували вперше в історії вищого навчального закладу концерт «День факультету».

Звичайно, що студентське життя не обходилося без гучних зустрічей одногрупників у гуртожитках, в кафе, на природі, де ми весело проводили час, святкували успішне закінчення сесій, екватора, скріплювали дружбу, закохувались, писали вірші, дізнавались про щось нове. Окремі миті підходили під вислів: «Було що згадати, але не було що дітям розказати». Були і сумні моменти, пов'язані із втратою нашої подруги. Нас це сильно згуртувало і укріпило духовно.

Усе минуло дуже швидко і ось остання пара, державні іспити, захист дипломних робіт, випускний, вручення дипломів. Як нам здавалося на початку, 5 довгих і складних років навчання промайнули за одну мить, але таку щасливу і вагому. Ми ніколи їх не забудемо, а пам'ять про них завжди буде у наших серцях.

Андрій Сава,

староста потоку ІАБ ТАНГ та ОСГ-11

ЗУСТРІНУТЬСЯ ПЕРШІ ВИПУСКНИКИ УНІВЕРСИТЕТУ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 8.000002 «ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ»

Коли надворі холодно, хоча на календарі весна, приходить приємна звістка про зустріч випускників 2003 року і на душі з'явилося весняне тепло, зігрите спогадами про свою групу ІВм-51. Промайнуло 10 років – який швидкоплинний час, кудись ніби поспішає, несе нас на крилах життя, не даючи змоги хоч трішечки торкнутися землі. Мабуть, так і має бути у житті молодих спеціалістів, яких, немовби, хтось підтримує, переносить

у майбутнє, тому що ніби вчора ми були першими випускниками університету зі спеціальності 8.000002 «Інтелектуальна власність». Коли всі молоді, безтурботні, а сьогодні – зовсім дорослі люди, які вирішують самостійно свої проблеми, у той же час допомагаючи іншим: когось на це зобов'язують посадові обов'язки, а когось і стан душі.

Для нас кафедра інтелектуальної власності, комп'ютерного та інформаційного права була як багатодітна мати. Адже нас у неї було всього 9 студентів. Це Гринів Анатолій Васильович, Ленько Руслан Іванович, Петрокієнко Людмила Юріївна, Сисак Павло Богданович, Спільчук Тетяна Миколаївна, Томчук Інна Олександрівна,

Турчин-Кукаріна Ірина Вікторівна і Шпінталь Руслана Іванівна.

Нашим батьком, завідувачем кафедри був доктор фізико-математичних наук, професор Боднар Дмитро Львович, хресним батьком, котрий ліцензував дану спеціальність, – доктор економічних наук, професор Олексюк Олександр Степанович, а сестрою була старший лаборант кафедри Морозюк Вікторія Всеволодівна.

Кафедра інтелектуальної власності, комп'ютерного та інформаційного права була декілька разів реорганізована, і сьогодні – це кафедра фінансово-економічної безпеки, яка забезпечує навчання і випуск магістрів зі спеціальності 8.000002 «Інтелектуальна власність». У 2012 році на кафедрі ліцензовано нову, перспективну спеціальність – 8.18010014 «Управління фінансово-економічною безпекою». Наш очільник – доктор економічних наук, доцент В. П. Мартинюк докладає максимум зусиль задля процвітання кафедри, у якій панує дух щирості, порядності і людяності.

Руслана Шпінталь, інженер відділу охорони праці і моніторингу енергетичних ресурсів ТНЕУ, випускниця 2003 р. групи ІВм-51

МРІЙТЕ... МРІЇ МАЮТЬ ВЛАСТИВІСТЬ ЗДІЙСНЮВАТИСЯ!

Ми були такі різні і такі однакові тоді в 1989-1993 рр. – роках стрімких великих змін. На той час наша група була найменшою за кількістю студентів та найбільш інтернаціональною (Казахстан, Росія, Білорусь, Молдова, Україна і Тернопіль). Так саме Тернопіль, бо половина групи в нас була «Збірна СРСР», друга половина – «Збірна Тернополя». Дуже хочеться побачити старосту групи Оксану Мац, яка змогла впоратись з такою неординарною групою, та всіх одногрупників, а особливо тих, з якими не бачився ще з студентської лави.

Тарас Комаринський: «РАДІЮ, ЩО ПРЕСТИЖ ТНЕУ ЗРОСТАЄ І В УКРАЇНІ, І ЗА КОРДОНОМ!»

15 років тому

Академія була для мене другим домом. І це не просто гучні слова. Адже я не лише у ній двічі навчався, але й «двічі» працював. Спочатку в ІКІТі, потім – у Юридичному інституті.

І знання, й безцінний трудовий досвід, здобуті тут, допомогли мені реалізувати себе, знайти хорошу роботу. Дякую за це вам, мої дорогі наставники: викладачі та колеги по роботі. Не буду наводити величезний список ваших прізвищ та імен, щоб зекономити місце у газеті та ненароком нікого не пропустити. Знайте, що я кожного з вас пам'ятаю, вдячний за все, чому ви мене навчили. Окремо згадаю лише двох своїх ТАНГівських директорів: професора Анатолія Саченка та доцента Зиновія Гладуна. Дякую вам за наполегливість, з якою ви мене «шліфували», й за те, що терпіли мій тоді ще юний непростий характер. Повірте, я горджуся, що мав таких учителів, і сподіваюсь, що зробив усе можливе й надалі докладаю тим усім зусиль для того, що вам теж не буде соромно, що мали такого учня.

Пригадую події студентських років: розвал Союзу, купони, стипендії, святкування здачі сесій у гуртожитку до ранку, а часом і пару днів підряд, студентські страйки, перехід на викладання винятково українською мовою (не усім викладачам це вдавалось, навіть при великому їх бажанні). Ще вчора Історія КІРС, а сьогодні Історія України, вчора Філософія марксизму-ленінізму, сьогодні просто Філософія, без зміни викладачів... Цікаві були часи. Спогади про них приносять тепло в душу.

Багато чого змінилось, а особливо стосунки між людьми. І це не дивно, так було завжди, адже цивілізація розвивається, усе змінюється. А тут всього 20 років пройшло. Насправді мені (думаю багатьом одногрупникам також, якщо не всім) дуже хотілося би повернутися у той час, зануритися в ту атмосферу, пережити ті емоції. Мрії мають властивість здійснюватися, хоча б у «мініатюрі» Зустрічей Випускників. Дякую організаторам за такі можливості.

*З повагою, Андрій Ружицький,
випускник 1993 року групи ОКУ-43*

Володимир Мартинюк: «СТУДЕНТСЬКІ РОКИ – ОДНІ З НАЙКРАЩИХ У ЖИТТІ!»

Невинно біжать роки. Так само швидко промайнули 15 років після закінчення ТНЕУ. Перш за все хочеться подякувати усім викладачам, які дали нам хорошу «путівку» у життя. Для мене навчання ще тоді у Тернопільській академії народного господарства було динамічним, ефективним, цікавим і насиченим на події процесом. Професіоналізм і доброзичливість викладачів університету й ентузіазм молодих вчених, які залучалися до навчального процесу, робили наше навчання цікавим і результативним. Адже, сучасний лідер в освіті – це людина, яка сама впевнено рухається до успіху й допомагає досягти вершин іншим, якому притаманні системність у роботі, аналітичне мислення, наполегливість і креативність у вирішенні завдань.

Спеціальність «Облік і аудит» обирав тоді за принципом «вчити потрібно те, що найменше знаєш». І не прогадав. Навички швидко вникати у нові проблеми, робота з великими масивами різноманітної фінансово-економічної інформації, здатність виділяти головне і основне, вміння структурувати виробничо-економічні завдання – це те, чого навчають у ТНЕУ.

Окрім обраного фаху, під час навчання в університеті зустрів тут хороших людей і друзів на все життя. Багато хочеться про що згадати і розказати. Чого вартували тільки наші поїзди у Карпати, печери у селі Млинки, святкування всіх можливих свят і подій, перемоти у КВН і «Студентській лірі». Все це ще раз доводить, що студентські роки – одні з найкращих у житті!

На мою думку, випускники ТНЕУ, будуть завжди користуватися попитом на сучасному ринку праці, адже отримують у стінах нашого університету всі необхідні знання і навички. Сьогодні ТНЕУ є великою науковою спільнотою, яка розвивається у часі і просторі й допомагає молодим людям «знайти себе» через отримання необхідних теоретичних знань і практичних умінь. Завершуючи, хочеться ще раз привітати усіх випускників нашого університету 1994-1998 років навчання і побажати всім міцного здоров'я, добра і миру, добробуту і душевного спокою, а також успіхів у всіх починаннях!

*Володимир Мартинюк,
доктор економічних наук, завідувач кафедри
фінансово-економічної безпеки ТНЕУ*

**Університетська
Думка**

Засновник і видавець
Тернопільський Національний
економічний університет

Реєстраційне свідоцтво
ТР №424-24р від 25.12.2006 р.
Адреса редакції:
46009 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11
+38(0352)47-50-63;
presa@tane.edu.ua
mariya-balitzka@rambler.ua
Тираж 1000 Зам. №21

Головний редактор Марія Баліцька
+38-067-26-76-493

Над випуском працювали:

Дизайн і верстка - Володимир Французов
Оригінал-макет - Марія Баліцька

Відповідальна за випуск - Ярослава Соняк
Віддруковано у ВПЦ «Економічна думка ТНЕУ»

За зміст і достовірність фактів відповідає автор публікації. Висловлені авторами думки можуть не збігатися із позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати схвалені до друку тексти.

При передруку посилання на «Університетську думку» – обов'язкове!

Газета виходить з благодійною метою для
безплатного розповсюдження